

F.t.l. vedr. dagpenge ved sygdom eller fødsel

Bemærkninger til lovforslaget

1. Generelle bemærkninger

Sigtet med lovforslaget er dels at bevare den fra 1. januar 1978 ud fra beskæftigelsesmæssige hensyn etablerede ordning med en nedsættelse af arbejdsgiverperioden fra 5 til 3 uger, dels at reducere karensdagene for de selvstændiges dagpengesikring fra 35 karensdage (5 uger) til 21 karensdage (3 uger).

Lovforslaget indebærer, at den ordning, man nu har haft i 3 år, hvor den økonomiske risiko for medarbejdernes sygdom kun var gældende i 3 uger, ikke udvides til at skulle omfatte en risiko for økonomiske tab ved sygeperioder på op til 5 ugers varighed. En sådan udvidelse af specielt de mindre og mellemstore virksomheders økonomiske risiko for andres sygdom vil i den nuværende vanskelige situation føre til færre nyansættelser, personale-reduktioner og dermed øget ledighed.

Lovforslagets bestemmelse om en reduktion af de selvstændiges karensdage har til hensigt at mindske forskelsbehandlingen mellem lønmodtagerne, der overhovedet ingen karensdage har i dagpengesikringen, og de selvstændige, der har 35 karensdage, uanset at begge grupper betaler samme procentvise socialsikringsbidrag.

Samtlige erhvervsorganisationer – såvel inden for byerhvervene som inden for landbrug og fiskeri – har rettet henvendelser til folketingets socialudvalg og peget på den uretfærdighed, der ligger i, at lønmodtagernes tidligere karenstid under sygdom ophævedes, medens de selvstændige først kunne opnå sygedagpenge, når sygeperioden havde varet i over 5 uger.

Lovforslaget går ikke så vidt som at foreslå samme karensdage for selvstændige og lønmodtagere, som man har det i visse andre lande, men alene ud på en formindskelse af forskelsbehandlingen og dermed større solidaritet mellem befolkningsgrupperne. Ved en reduktion af karensdagene fra 5 uger til 3 uger opnår selvstændige samme forholdsmæssige andel i statsmidlerne i dagpengeordningen som lønmodtagerne.

2. Økonomiske konsekvenser

Forslaget om at forkorte arbejdsgiverperioden fra 5 uger til 3 uger kan beregningsmæssigt side-stilles med, at det offentlige refunderer dagpengeudgifter i 4. og 5. uge.

Ifølge den seneste statistik (Statistiske Efterretninger A 1980 44) har udgifterne til refusion til arbejdsgivere for dagpenge i 4.-5. uge i 1979 udgjort 275,43 mill. kr.

Udgifterne ved en dagpengesikring for de selvstændige efter 3 uger blev for tre år siden efter forskellige svar fra socialministeriet til socialudvalget beregnet til 20-25 mill. kr. På den baggrund må udgifterne i 1981 anslås til ca. 35-40 mill. kr.

3. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ændringen betyder, at arbejdsgiverperioden sænkes fra de nuværende 5 uger til 3 uger. Det er i arbejdsgiverperioden, at sygedagpengene betales af arbejdsgiverne. Efter denne periode overtager det offentlige forpligtelsen.

Til nr. 4

Ændringen sker som følge af afkortningen af arbejdsgiverperioden fra 5 til 3 uger.

Til nr. 2, 5 og 7

Herved ophæves de midlertidige regler, der var indført for perioden 1. januar 1978 til 31. december 1980. Dette sker i konsekvens af ændringen af arbejdsgiverperioden til permanent at være 3 uger.

Til nr. 3

Ændringen sikrer, at personer med anden dagpengegivende erhvervsindtægt (selvstændige erhvervsdrivende) vil få ret til sygedagpenge efter 3 uger i stedet for som hidtil efter 5 uger.

Til nr. 6